

Priznanja Občine Škofja Loka za leto 2012

Zlati grb Občine Škofja Loka za leto 2012 prejme IVAN KRIŽNAR

*za vsestransko dejavnost: športno, družbeno, kulturno in splošno-koristno
v Občini Škofja Loka in širše ter ob njegovem okroglem jubileju – 80-letnici.*

Ivan Križnar

Pretežni del življenja Ivana Križnarja je tesno povezan s športom in športno vzgojo. Poklicno pot je začel po končani srednji fizikulturni šoli v Ljubljani; najprej se je zaposlil na Nižji gimnaziji Duplje in nato Gimnaziji Škofja Loka. V tem času je končal višjo in visoko šolo za telesno kulturo (danes Fakulteto za šport) ter opravil specializacijo iz preventivne gimnastike (1963). Sledila je zaposlitev na mestu vodje pedagoških svetovalcev za telesno vzgojo na Zavodu SRS za šolstvo, nato je bil dve leti sekretar Temeljne telesnokulturne skupnosti v Škofji Loki, od leta 1980 do upokojitve (1991) pa ravnatelj Osnovne šole Cvetka Golarja na Trati.

Njegovi dosežki na poklicnem področju so številni in trajni. Bil je soustanovitelj prvega slovenskega Šolskega športnega društva (ŠŠD) Janez Peternel na Gimnaziji Škofja Loka, ki je bilo trikrat najboljšo v Sloveniji in je za uspehe leta 1969 prejelo Bloudkovo plaketo. Prvi je začel z uvajanjem zdravstvene telesne vzgoje za bolne in invalidne učence, na kar je še posebej ponosen. Z njenim uvajanjem je, v sodelovanju z Republiškim zavodom za zdravstveno varstvo, začel na osmih osnovnih šolah. Zasluge ima tudi pri uvajanju letne in zimske šole v naravi in njune vključitve v učne načrte ter pri uvedbi telesnovzgojnih kartonov za učence in dijake osnovnih in srednjih šol. V ukvarjanju s športom vidi veliko širši pomen, predvsem za mlade, ki se na ta način »umaknejo z ulice« in koristno izkoristijo prosti čas.

Ivan Križnar je bil tudi zunanji sodelavec Inštituta tovarne športnega orodja Elan v Begunjah, na Fakulteti za šport je v okviru predmeta metodika predaval o zdravstveni vzgoji in vlogi ŠŠD, pedagoškim delavcem pa o pomenu športne vzgoje. Njegovo bogato znanje in izkušnje so bili še kako koristni pri ustanovitvi in razvoju smučarskih oddelkov na Gimnaziji Škofja Loka. V času službovanja na Temeljni telesnokulturni skupnosti je dejavno sodeloval pri pripravah na gradnjo Športne dvorane Poden, med službovanjem na OŠ Cvetka Golarja na Trati pa pri obnovi matične šole in dograditvi prizidka ter prenove podružnice v Retečah.

Tudi njegove ljubiteljske dejavnosti so tesno povezane in prepletene s športom ter nemara še bolj zanimive in pestre kot poklicne. Že s sedmimi leti je postal član telovadnega društva Sokol v Stražišču pri Kranju, z osemnajstimi je nastopal v gimnastični akrobatski skupini olimpijca prof. Mira Longyke (Ljubljana, Rovinj, Zagreb, Trst, ...).

Bil je mentor ŠŠD Gimnazije Škofja Loka, član atletskega društva Triglav iz Kranja, Strelske družine bratov Kavčič Škofja Loka, odbojcarskega kluba Lubnik in več kot 35 let tudi društva Partizan Škofja Loka. Opravljal je široko paleto vlog: od tekmovalca do trenerja, organizatorja in funkcionarja. Vrsto let je bil trener in predsednik odbojcarskega kluba Lubnik iz Škofje Loke.

Omeniti velja tudi vzpostavitev stikov in sodelovanja z zamejskimi Slovenci v Italiji. Bil je dolgoletni organizator srečanj s športniki in funkcionarji športnega društva Bor iz Trsta.

Najdemo ga tudi med pobudniki za obnovo in poimenovanje Sokolskega doma Škofja Loka ter pobudniki in člani odbora za Muzej športa v Škofji Loki.

Križnar je dejavno sodeloval in strokovno svetoval pri izgradnji in obnovi športnih objektov v Škofji Loki in obeh dolinah, tudi pri gradnji športnega igrišča in atletske steze pri sedanji Osnovni šoli Škofja Loka - Mesto in pripravi gradnje športne dvorane Poden.

Na področju športa je opravljal številne odgovorne funkcije, zaupane so mu bile tudi najbolj odgovorne naloge. Štiri leta je bil podpredsednik Zveze telesnokulturnih organizacij Slovenije, dva mandata član sveta Visoke šole za telesno kulturo in dve leti predstavnik fakultete v svetu Univerze v Ljubljani. Osem let je bil član komisije za Bloudkova priznanja na Ministrstvu za šolstvo in šport, od tega dve leti njen podpredsednik.

Bil je dolgoletni član uredniških odborov revij Telesna kultura in Bilten ŠŠD. Sodeloval je pri urejanju in prevajanju priročnikov Telesna vzgoja in šport, Telesna in zdravstvena vzgoja ter Abecednik telesne vzgoje. Poleg naštetih je kot avtor ali soavtor sodeloval še pri raznih drugih strokovnih knjigah.

Med službovanjem na Osnovni šoli Cvetka Golarja na Trati so pripravili več kot 50 likovnih razstav, vrsto let je za Loške razglede pisal prispevke o zgodovini športa na Loškem.

Za svoje prizadevno delo na področju športa je prejel številna priznanja, med katerimi velja izpostaviti le najpomembnejše: Bloudkovo nagrado (1979), prizna-

nje za dejavnosti pri razvoju ŠSD (1982), priznanje Zveze pedagogov Jugoslavije za razvoj šolskega športa (1988), diplomu Mednarodnega olimpijskega komiteja za prostovoljno delo v športu (2001), svečano listino za življenjsko delo na področju športa v Občini Škofja Loka (2003). Za bogato in vsestransko koristno delo se mu je ob njegovem 80-letnem jubileju z zlatim grbom poklonila tudi Občina Škofja Loka (2012).

Ivan Križnar priznava, da tega priznanja nikoli ni pričakoval. Meni, da bi ga zaslužili mnogi telesnokulturni delavci v občini, saj je visoko razvita raven športa v Škofji Loki njihov skupen rezultat.

Križnar je še vedno zvest športnemu načinu življenja; vsak dan se odpravi na vsaj uro in pol dolg sprehod ter naredi nekaj gimnastičnih vaj. Skupaj z ostalimi športnimi delavci pa si prizadeva za postavitev muzejske zbirke o zgodovini škofjeloškega športa.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2012 prejme BORIS MESEC

za inovativnost, podjetništvo in prodor na tuje trge s svojim podjetjem Mebor, d.o.o.

Boris Mesec, direktor podjetja Mebor, d.o.o.

Boris Mesec je uspešen podjetnik, ki je leta 1991 pri Sv. Lenartu ustanovil podjetje Mebor, d.o.o.. Podjetje proizvaja in trži stroje za osnovno obdelavo lesa, predvsem horizontalne tračne žage. Stroji so rezultat dolgotrajnih izkušenj iz žagarstva in strojogradnje, novih tehnologij ter inovacij.

Boris Mesec je prvo tračno žago razvil in izdelal pri dvajsetih letih, leta 1982. Začel je tako rekoč iz nič in se na dolgi podjetniški poti srečeval s številnimi izzivi, ki jih je uspešno premagoval. Danes je v podjetju zaposlenih 27 ljudi, poleg tega pa podjetje sodeluje s številnimi kooperanti, ki so v glavnem iz okoliških krajev, tako da daje kruh posredno še vsaj dvajsetim ljudem. Podjetje se je v času obstoja zelo uveljavilo po vsem svetu, izvozijo več kot 90 % vseh strojev. Njihovi stroji so prisotni v Evropi, Rusiji, ZDA, Indiji, Indoneziji, Novi Gvineji ..., široka prodajna mreža pa zagotavlja tudi hiter in učinkovit servis ter dobavo rezervnih delov. Kakovost poslovanja in dela družbe potrjuje tudi pridobljeni certifikat ISO 9001 in naziv Obrtnik leta 2011, ki ga je Borisu Mescu podelila Obrtna zbornica Slovenije.

Proizvodi podjetja Mebor, d.o.o. so horizontalne tračne žage za razrez hlodovine, transporterji, krožne žage in večlistne krožne žage, čelilniki, robilniki, stroji za izdelavo brun ter stroji za vzdrževanje žaginih listov in krožnih žag. Stroji so namenjeni lastnikom gozdov, raznim manjšim obrtnikom (npr. tesarjem) in profesionalnim obratom za predelavo lesa. V Meborju se zavedajo pomembnosti

avtomatizacije delovnega procesa, zato so tudi njihovi stroji avtomatizirani z elektronskim vodenjem in se s transportnimi linijami lahko povezujejo v celovite profesionalne lesno predelovalne obrate. Nekateri so izdelani tudi v mobilni izvedbi. Stroje nenehno izboljšujejo in povečujejo ponudbo. Prizadevajo si za takšne tehnične rešitve, ki povečajo kakovost izdelkov in kapaciteto, hkrati pa zagotavljajo, da so stroji enostavni in varni za uporabo. Razvili so lasten koncept tračnih žag in ponosni so, da so plod njihovega znanja ter inovacij.

Mojster Mesec kot največji dosežek podjetja izpostavlja zastopanost na tujih trgih, saj imajo v Evropi največji tržni delež v segmentu žag. V času krize so uspeli prodajo celo povečati – v letih 2011 in 2012 je bila njihova rast okrog 30 %. V prihodnje nameravajo prodreti še na nove trge in še naprej razvijati svoje izdelke.

Boris Mesec je aktiven tudi na družbenem področju v svojem domačem okolju. Je član PGD Bukovica in že več mandatov član sveta KS Sv. Lenart - Luša, zadnja dva mandata tudi njegov podpredsednik. Zavzema se za dobre cestne povezave, primerno informacijsko povezanost, razvoj šole in predšolskega varstva. Prav to je po njegovem osnova in zagotovilo, da bodo mladi ostali na podeželju, si tu ustvarili družine in morda zasnovali podjetje.

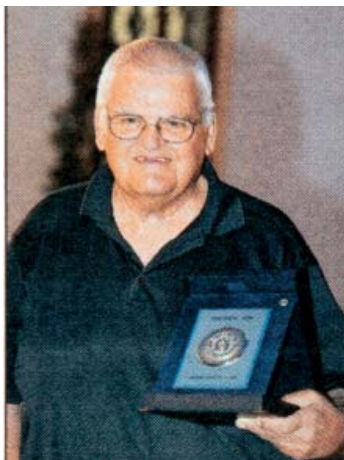
Tudi Mebor je v svojem bistvu družinsko podjetje, saj Boris Mesec ne pozabi omeniti, da ga pri njegovem delu od samega začetka spremlja žena, ki hkrati vodi pisarno. Izredno je vesel, da sta se mu pri delu pridružila tudi starejša sinova, ki dajeta podjetju nov zagon.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2012 prejme ZDENKO TOMC

za aktivno družbenopolitično delovanje na vseh področjih osebnega udeleženja invalidske problematike v Republiki Sloveniji

Zdenko Tomc je kot dolgoletni predsednik Medobčinskega društva gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj v štirih mandatnih obdobjih s svojo aktivnostjo in predanostjo odločilno pripomogel k prepoznavnosti problematike gluhoti na državnem in lokalnem nivoju. S požrtvovalnim delom, osebnim pristopom in angažiranjem je uspel zbrati zavidljivo vsoto finančnih sredstev, ki so odločilno pripomogla k dograditvi lastnih prostorov v Kranju, v katerih gluhi, naglušni in gluho-slepi uporabniki izvajajo razne psihosocialne programe ter druge dejavnosti.

Poleg nenehnega iskanja pomoči, razumevanja in podpore pri pristojnih institucijah je nenehno opozarjal tudi na dejstvo, da je gluhoti po mednarodnih standardih ena najtežjih oblik invalidnosti, ki je očem žal nevidna, skrita, kar posledično vpliva tudi na to, da je to invalidnost z najmanj priznanimi in uveljavljenimi pravicami. S svojim dolgoletnim delovanjem v številnih organih društva in zvezah društev je odločilno pripomogel k njeni prepoznavnosti, hkrati pa tudi prepoznavnosti domačega kraja v svetu tišine in širšem medijskem prostoru. Predvsem po njegovi zaslugi je bila Škofja Loka večkrat predstavljena v oddaji Prisluhni mo tišini, prav tako tudi prijaznost in dostopnost domačega mesta invalidom.

Zdenko Tomc je bil dolgoletni predsednik Medobčinskega društva gluhih in naglušnih za Gorenjsko AURIS Kranj.

Po njegovi zaslugi je bila Škofja Loka izbrana tudi za gostitelja Mednarodnega dneva gluhih, kjer so se na množičnem srečanju zbrali številni gluhi, naglušni in gluho-slepi iz vse Slovenije ter zamejstva. Od leta 1975 je bil aktiven član Filatelističnega društva »Lovro Košir« Škofja Loka. Zbiral je znamke, posvečene invalidski problematiki in s svojimi zbirkami sodeloval na filatelističnih razstavah doma in po svetu. Dve zbirki sta bili leta 2011 razstavljeni tudi v Sokolskem domu, v sklopu kulturnih dogodkov ob vsakoletnem praznovanju Mednarodnega dneva gluhih.

Sam pa je bil najbolj ponosen na to, da se je na njegovo pobudo zakonsko uredila pravica do uporabe slovenskega znakovnega jezika. Sprejetje tega zakona namreč gluhim in naglušnim uporabnikom znakovnega jezika omogoča pravico do brezplačnih storitev tolmača za slovenski znakovni jezik. Zato je bil še toliko bolj vesel, da je bila na podelitvi občinskih priznaj

prisotna tudi tolmačka slovenskega znakovnega jezika, ki je njemu in njegovim gluhim prijateljem v celoti tolmačila prireditve, širša javnost pa je lahko videla, kakšne so potrebe gluhih in naglušnih oseb. Želel si je, da bi bil tolmač vedno prisoten na proslavah in prireditvah, tako da bi jih lahko spremljale tudi osebe z okvaro sluha.

Za Zdenka Tomca je veljalo, da je pozitivno radoveden človek, ki se je v zadeve rad poglobil in tako vedno našel kaj oziroma koga, ki je bil potreben pomoči. Stiska sočloveka se ga je vedno dotaknila in verjel je, da mu na nek način vedno lahko pomaga. Ni želel, da bi bili ljudje nesrečni samo zato, ker so gluhi ali naglušni.

Zdenko Tomc je tragično preminul 22. 3. 2013.

Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2012 prejme SILVA ŽONTAR

za njeno požrtvovalno, solidarno in prostovoljno delo z diabetiki.

Silva Žontar je bila rojena leta 1943, v Škofji Loki. Od leta 2002 je predsednica Društva diabetikov Škofja Loka, ki vključuje člane iz vseh štirih občin na Škofjeloškem. Leta 2012 je bilo vanj vključenih 465 diabetikov.

Žontarjeva si kot predsednica vseskozi prizadeva, da bi društvo v svojem delovanju zasledovalo tri temeljne cilje: izobraževanje, preventivno delo in socialno pomoč šibkejšim članom. V ta namen patronažni sestri obiskujeta diabetike na celotnem območju, tudi v odročnejših krajih, jih izobražujeta in jim svetujeta, kako ravnati v kliničnih zapletih njihove bolezni. Zelo dragocena sta tudi strokovna in moralna pomoč specialista diabetologa. V društvu organizirajo razna strokovna izobraževanja in predavanja (predvsem o zdravi prehrani ter zdravem

načinu življenja) in izvajajo merjenje krvnega sladkorja, pritiska in holesterola. Na javnih stojnicah in informacijskih točkah delijo izobraževalno literaturo in nasvete o sladkorni bolezni, skrbijo pa tudi za ustrezno zdravstveno vzgojo v zdravilišču ter organizirajo različna srečanja, pohode, izlete, piknike in športno-rekreativne dejavnosti.

Škofjeloško društvo je prvo v Sloveniji, ki je za preventivno dejavnost kupilo dva mini vaskularna dopplexa za meritev gleženjskega indeksa z ultrazvočno sondo in poskrbelo, da imajo vsi diabetiki možnost brezplačnega preventivnega pregleda, ki je zelo pomemben pri zgodnjem odkrivanju periferne arterijske bolezni v spodnjih okončinah.

Predsednica društva Silva Žontar je leta 2011 aktivno sodelovala pri organizaciji državnega tekmovanja učencev in dijakov v znanju o sladkorni bolezni, ki je potekalo na Osnovni šoli Ivana Groharja Škofja Loka, vodila je državno komisijo, ki je spremljala tekmovanje in ugotavljala pravilnost ocenjevanja učencev. Že od leta 2008 sodeluje v organih Zveze društev diabetikov Slovenije, je članica Sveta pacientov UKC Ljubljana, kjer predstavlja škofjeloško društvo, marca 2012 pa je bila imenovana za predstavnico nevladnih organizacij v razvojni svet gorenjske regije. S svojim dolgoletnim delom uspešno predstavlja škofjeloško društvo diabetikov, tako na lokalnem, regijskem kot tudi državnem nivoju.

Da njeno delo ni bilo neopaženo, dokazujejo dosedanja priznanja: priznanje za delo v organih društva in prizadevanje za njegov napredek (2007); zlata plaketa Zveze društev diabetikov Slovenije (2009) in posebno priznanje Zveze društev diabetikov Slovenije ob 55-letnici zveze (2011).

Silva Žontar za svojo požrtvovalno delo z diabetiki nikoli ne pričakuje plačila, zadostujeta ji zadovoljstvo članov in kakovostno delovanje društva. Občinsko priznanje jo je presenetilo in jo obenem razveselilo, še posebej, ker je društvo diabetikov v škofjeloški občini dobro prepoznano. Želi si, da bi diabetiki upoštevali nasvete diabetologa – bolniki morajo obvladati sladkorno bolezen in ne obratno. Ostalim pa želi, da se s sladkorno boleznijo ne bi nikoli srečali, če pa se že bodo, naj takoj poiščejo strokovno pomoč.

Silva Žontar, predsednica Društva diabetikov Škofja Loka.